

Izhaja vsako soboto zjutraj. Vsaka druga številka ima poučno zabavno ilustrirano prilogo „Družinski prijatelj“.

Uredništvo „Zarje“ je v Trstu, Via dei Fabbri 2. Tja je treba nasloviti vse rokopise, ki naj se objavijo v listu ali pa v prilogi. Rokopisi se ne vračajo, noprofirana pisma se ne sprejemajo. V nujnih slučajih se je posluževati telefona tiskarne št. 63.

ZARJA

Upravništvo „Zarje“ je v Trstu, Via dei Fabbri št. 2. Sprejema naročnino, inserate in reklamacije. Naročnina „Zarje“ s priloženo pošto K. 6.—, za pol leta K. 3.—.

Posamezne številke po 6 v.

Cena inseratom je 10 vinarjev za enostopno peti vrsto. Pri večkratnem objavljenju primeren popust. Poštino - hranilničnega računa št. 64139.

Po kateri poti?

Še vedno pisarijo in izlivajo naši nasprotniki svojo iz jeze porojeno modrost po „Edinosti“, ker se tupa tam po naši okolici osnavljajo izobraževalna društva. Jeza je slepa in zato ne pozna razlogov, oziroma si jih mora šele poiskati in iz trte izviti, da se opraviči. Ampak čuditi se pa vendarle moramo, da se nasprotniki tako dobro izgovarjajo. Torej ne samo jeza, temveč tudi omejenost!

Tako n. pr. piše nekdo iz Dekanov, da se je nekje v okolici dekanski — menda v Loki — ustanovilo katoliško izobraževalno društvo. Tako modrači ta mož: Čemu katoliško izobraževalno društvo, ko pa smo itak vsi tako dobri in tako silno pobožni katoličani? Seveda — mi, ki razborito mislimo, bi takole sklepali: Če so dobri in pobožni katoličani, si gotovo tudi izobrazbe želijo in ravno zato ker so katoličani, jim je katoliškega izobraževalnega društva treba. Ampak doslednost ni čednost vseh ljudi in posebno našim nasprotnikom je precej manjka. Ker pa k izobrazbi doslednost nujno spada, je ravno našim nasprotnikom izobraževalnih društev tudi najbolj treba . . .

Toda — pustimo naše nasprotnike. Neumno je, se po nasprotnikih ravnanje. To bi bilo ravnotako, kakor n. pr. pri tisti kmečki ženici, ki je bila s svojo sosedo hudo skregana. Poslala je botro pogledat v hišo nasprotnice, kaj ondi kuhajo. Botra je prišla nazaj povedat, da pri sosedih kuhajo kašo. „Jaz bom pa zato danes ravno nalašč žgance skuhala“, tako je huda kmetica djala.

Taki ne smemo biti. Nikomur ne bomo nič nalašč nasprotovali. Vemo in dobro se zavedamo, koliko in česa nam manjka; le po tem se bomo ravnali. Nasprotniki pa naj le grejo k nam v kuhinjo gledat, če bodo kaj videli in potem naj zabavljajo, kolikor jim ljubo.

Na delo moramo iti — zadnji čas je že. — Kolikor jaz poznam razmere, je največ vspeha ravno v Trstu pričakovati in iz tega središča se bo gibanje, seveda počasi in s silnimi težkočami, nekako po neki notranji sili razvijalo po okolici. Pomislimo samo sledeče: Koliko ljudi, ki so odločno naši, pride vsako leto iz Kranjske in Štajerske in tudi iz Koroškega v Trst služiti si kruha. Koliko od teh bi se radi in z vneto sami priklopili krščansko-demokratiškemu društvu! Mnogo je takih, ki so sicer nekoliko brezbrizni, pa niso li-

... in tudi ne socialni demokratje. Šli bi v ... če bi jih kdo le količkaj nagovarjal. — Kako je bilo v Ljubljani s krščansko-socialno zvezo? Pa mož in ženice je bilo, komaj za dve mizi. Zdaj pa jih je nebroj — mož in mladeničev deklet in žena, iz vseh stanov. Zadnjič sem bral v poročilu iz tržaškega Marijinega doma, kako so dekleta sama nastopala z govori in deklamacijami nabožne vsebine. Ali ni to že močno razvito jedro, iz katerega bi brezdvoma nekaj mogočnega izrastlo, ako bi jih kdo izobraževal tudi v socialnem in političnem oziru?

V nekem oziru so na Primorskem razmere še boljše kot v drugih slovenskih pokrajinah. Saj je brez števila krajev, koder se ljudstvu niti ne sanja ne o kakem nasprotstvu proti krščanski organizaciji. Ljudstvo ni izkvarjeno, tudi brezbrizno ni — zapuščeno je. Prvega, ki bi mu ponudil roko, bi se oklenilo, se ga vedno držalo. Dajajte mu knjig, mnogo knjig, izbranih knjig! Žrtvujte en dan v tednu in predavajte, žrtvujte en mesec in prirejajte cele tečaje, zberite par fantov in deklet in jih učite deklamacij ter poštenih narodnih iger, vneimate jih za petje, vsaj pastirski službi dajte splošno-izobraževalno in socialno smer. Bodite za napredek, za prosveto, ne bojte se demokratiškega duha! Ljudstvo vam bo zaupalo le tedaj, ko bo videlo, da resnično vpoštevate njegovo mnenje in njegove težnje, da vam ni ne za nadvlado, ne za lastno osebo.

Nazadnjaštvo naj nam le očitajo, samo da v resnici nazadnjaki ne bomo! Naj nas le psujejo, da smo brezdomovinci, da le vedno delamo na to, da bo narod izobražen, zdrav, čednosten in vedno bolj zaveden! Naj se le zaganjajo v nas, da razdor sejemo — glejmo le, da ljudstvo zjedini v eni misli, v krščanski in socialni, da ne bo polovičarsko!

Naj rekò, kar hočejo, mi delajmo kar mi hočemo! Kajti če resno hočemo, smo tudi vstanu storiti!

Slovenski mladeniči! Bratje telovadci!

Dne 26. julija t. l. priredi „Zveza telovadnih odsekov“ v Škofji Loki svojo prvo javno telovadbo.

Nisem vedel v prvem hipu kaj naj odgovorim, tem bolj, ker je gospodična vprla v me svoj pogled. Prav iz srca sem bil hvaležen poštnemu raznašalcu, ki je uprav takrat pristopil, kakor bi slutil, da sem v zadregi.

„Gospod Eleonorski, telegram.“
„Telegram“, sem se zavzel. „Od kod neki?“
Pogledal sem vsebino in moral sem že spremeniti barvo, ker je gospa djala sočutno:

„Gotovo grenko poročilo. Sočustvujem z vami gospod Vladko.“

„Hvala“, sem odvrnil tuje.
„Prosim gospod, podpišite“, de pismonoša.
„Res, kmalu bi pozabil . . . Še nekaj! Bodite tako prijazni in oddajte ta odgovor:
„Pridem! Vendar poskusi poravnati.
Življenje ni igrača!“

Eleonorski.“
Ko sem imenoval ime in kraj, kamor sem brzojavil, je stara gospa sklenila roke, mlada pa še bolj obleдела.

„Oprostite, ali je brzojavka iz P.“? vpraša gospa.

„Da. Prijatelj mi je brzojavil. Prosim!“ in dal sem ji brzojavko.

„Pridi takoj! Boš sekundiral in vezal.“
Srečko.

Komaj, komaj se je zdrževala gospica in vsi so bili nekako osupnjeni. Bledo lice Slavice mi je

Glasom Zvezinega poslovnika so obvezani vsi telovadni odseki, da se po svojih članih udeležijo te prireditve, ki ima namen pokazati moč skupnega našega dela. — S tem namenom pa hočemo združiti še drug namen. Ta dan nameravamo ustanoviti

vseslovensko mladeniško organizacijo.

Zato vabimo ne samo člane naših „Telovadnih odsekov“, temveč vse poštene slovenske mladeniče; — vabimo vse člane naših izobraževalnih društev, da se udeležijo te mogočne manifestacije prave slovenske mladine. Tesno združen s to prireditvijo bode tudi

poučni mladeniški tečaj,

ki se bo vršil ravno tam drugi dan, to je v ponedeljek, dne 27. julija. K temu poučnemu tečaju, ki bo po izbranih predavateljih zanimiv in velepomemben, vabimo zlasti naša društva, da odposljejo svoje zastopnike.

Slovenski mladeniči, bratje, telovadci, na krov!

Vsakdo, kdor le more, naj pohiti dne 26. in 27. julija v Škofjo Loko, ki bo gledala ta dan armado poštene slov. mladine, zbrane pod mogočnim praporom, ki nosi napis:

»Vse za vero sveto in domovino drago!«

Za „Slov. krščansko-socialno zvezo“:

Dr. J. Ev. Krek, t. č. predsednik

Za „Zvezo telovadnih odsekov“:

Dr. Lovro Pogačnik, t. č. predsednik.

Sodba in obsodba.

Z veseljem javljamo, da zanimanje za „Zarjo“ raste vedno bolj in bolj. Takoj v začetku je stopilo lepo število ljudi iz raznih stanov na njeno stran. Pozneje so se ji pridružili tudi taki, ki so ji bili prvotno nasprotni. Število teh se veča dan za dnevom. Zato je prav, da danes nekoliko pojasnimo

1. zakaj so ji bili nasprotni in
2. zakaj se je sedaj oklepajo.

razvozlalo to osupljenje. Vendar nisem dal nič vedeti.

„Prosim gospoda, ali poznate mojega prijatelja?“

„Poznamo ga!“
„Potem rad verjamem, da vas je pretreslo. Saj on je vrl in vzgleden človek.“

Sarkastičen smehlaj se je zazibal na ustnicah gospe. Slavica pa se je igrala s kozarcem.
„Pa še kako?“ . . . Vzdihnila je. Ko bi vedeli?“

„Ko bi vedel? — Ali ne smem vedeti?“ sem vprašal zamolklo.

„Pozneje! Sedaj idite in storite prijateljsko dolžnost. Vlak odide za četrte ure. Ko se vrnete, pa boste zvedeli“, odvrne hladno gospa.

Nisem hotel več siliti, ker v resnici ni bilo več časa, ampak sem vstal in se poslovil.

„Varujte ga“, mi je šepnila Slavica in v tem šepetu sem čutil bol strtega srca.

Med vožnjo sem premišljeval.

Potečejo celi dnevi in tedni in vidim vedno enakomerno življenje pred sabo, za sabo in krog sebe. A pridejo ure, v kojih človek doživi in vidi več, kakor da bi iskal dogodljaje po cele dneve.

„Varujte ga“, mi je rekla blede, lepa gospodična. Videl sem jo še sedaj, kako so ji ustnice podrtle . . . Toraj moj prijatelj je bil v zvezi

LISTEK

Jn našla sta se zopet . . .

Spisal Starogorski.

(Dalje.)

Zahajal sem rad v veselo družbo. Nekoč sem našel nekaj znanih gospodov in gospa. Prisedel sem k njim. Meni nasproti je sedela mlada gospodična, modrih oči in kostanjevih las, blede kakor alabaster. Nehote so mi obvisle oči na njenem lepem licu in v srcu sem čutil nekaj sočutju podobnega. Saj se je na njenem bledem licu zrealila neka bol.

„Gospodična Slavica“, mi je predstavila gospa deklico.

Dvignil sem se, priklonil, imenoval svoje ime in zopet sedel. Kaj hočem! . . .

Govorili smo razne navadne stvari in spoznal sem, da gospodična Slavica ni samo zunanji blišč, ampak da je odgojena lepoti primerno skoz in skoz, spoznal, kolikor se da v teh par urah spoznati. Skušnemu človeku ni treba dolgih pretresavanj. Priznati si pa moram, da sem bil vedno v zadregi in zelo redkobeseden.

Stara gospa, ki mi je predstavila gospodično, me je večkrat pogledal hudomušno.

„Kaj pa, da ste tako slabe volje gospod Eleonorski“, me je podražila.

Obrtno in konsumno društvo Sv. Ivan

(pri cerkvi)

registrovana zadruga z omejenim poroštvom

javlja sl. občinstvu, da je svoje prostore **preustrojilo v najnovjšem sloju.**

Ima na razpolag. veliko dvorano v pritličju, najmodernejši pivski salon ter tri sobe rezervirane za krstiv poroke in društvene sestanke.

Toči domače vino, istrsko črno, belo vipavsko, kraški teran in refošk v buteljkah.

Za obilni obisk se priporoča: Načelnštvo.

Svetko Stanibal Škerl

Trst, Sv. Ivan.

priporoča svojo bogato založeno prodajalnico jestvin in pekarno.

Pošilja na deželo tudi poštno pošiljatve od 5 K. naprej.

Posebno se priporoča čč. duhovščini.

ZALOGA

likerejev v sodčkih in buteljkah

JAKOB PERHAYC

TRST — Via delle Acque — TRST

Veliki izbor

vsakovrstnih najfinejših in starih vin v buteljkah.

Postrežba točna. — Cene zmerne. — Se priporoča svojim rojakom za naročbe bodisi na debelo ali na drobno za razne slavnosti, poroke, krste, družinska pogoščenja itd. — Za poletni čas se priporoča malinovec in tamarindo.

Kdor hoče imeti **lepo in ceno vezane knjige** naj se potruži v **knjigovoznico**

Antona Biecher,

(naslednik L. Pagani-ja)

Trst, ulica Madonna del Mare 6.

Izvršujejo se preproste kakor tudi najfinejše vezave knjig. Priporoča se preč. duhovščini

Knjižico „Ples“

katero je razven šest škofijskih uradnih listov (Celovec, Gorica, Ljubljana, Maribor, Poreč in Trst) priporočilo še mnogo drugih slovenskih in hrvaških listov, kar najtopleje priporočamo. Cena 70 vinarjev brez pošte. Naroča se: Uprava «Ples-a» TRST Vincenzo Bellini 2, IV.

Slovenski Marijin Dom v Trstu.

Slovenki in Slovenke pošiljajte prispevke č. g. blagajniku-tajniku **Andreju Zink**, duhovnik, Trst (nova cerkev Sv. Vincenca).

Zavod sv. Nikolaja v Trstu

Via Farneto 18, II. nadstr.

Kdorkoli ima kaj usmiljenja in krščanske ljubezni, bode gotovo kaj pripomogel za to velevažno zavetišče za brezposelne služkinje.

Josip Rože

Trst - mizarski mojster - Trst

Via Giulia. — Telefon št. 1971.

Izdeluje in popravlja vsakovrstna stavbinska in druga mizarska dela. Posojuje tudi različne odre in scenerije za vsako igro ali koncert. Postrežba točna. Cene jako nizke.

Kupite čevlje

— pri poštenem slovenskem čevljarskem mojstru —

Josipu Stantič

TRST — ulica Rosario št. 2 — TRST
(pri cerkvi sv. Petra v starem mestu.)

— Ta mojster vam postreže po domače, —
z najboljšimi čevlji in po nizki ceni.

Trgovsko-obrtna zadruga

Via S. Francesco d'Assisi št. 2, I. r. **V TRSTU** Via S. Francesco d'Assisi št. 2, I. n.

kjer je bila prej «Tržaška posojilnica in hranilnica». — Telefon št. 16-04.

Poštno hranilnični račun 74679

Sprejema hranilne vloge od vsako- **5** ^o Sprejema tudi vloge po 1 K na teden, gar, tudi če ni član, in je obrestuje po **5** ^o tako da se po 260 tednih dobi 300 K

Sprejema hranilne knjižice tujih zavodov, in je realizuje ne da se bi obrestovanje pretrgalo. —

Daje v najem hranilne pušice, katere so najprimernejše sredstvo za varčevanje v družinah — posebno pa, pri nedoraslih. Hranilne pušice se odpirajo le v uradu. — Deleži so po 20 K in po 2 K.

Nadaljna pojasnila se dajejo v uradu med uradnimi urami, ki so: ob delavnikih od 9—12 d.

in 3—5 p. Trgovsko-obrtna zadruga v Trstu registrovana zadruga z neomejenim jamstvom.

LJUDSKA POSOJILNICA IN HRANILNICA

za tržaško občino pri Sv. Ivanu pri Trstu.

□□□□□□□□ Registrovana zadruga z neomejeno zavezo □□□□□□□□

Sprejema hranilne vloge tudi od **4 1/2** ^o Davke plača hranilnica sama.
neudov in jih obrestuje po Za varnost vlog jamčijo udje

(350) z vsem svojim premoženjem v znesku približno tri milijone kron.

Za večje vloge se tudi dajo višje obresti po ustnem pogovoru s stranko. — Hranilnica in posojilnica je pod nadzorstvom svetoivanske duhovščine. — Vsak krščansko misleč Slovenec naj vplaga svoj denar le pri Ljudski hranilnici in posojilnici pri sv. Ivanu pri Trstu.

Pozor!

Pozor!

Nova slovenska prodajalna!

Vendar enkrat imamo

— svojo prodajalno v Trstu!

Prva in edina

slovenska prodajalna

za nabožne reči!

Katoliško tiskovno društvo v Trstu

odpre o Binkoštih po dolgem prizadevanju svojo prodajalno **MOLITVENIKOV, ROŽNIVENCEV, SVETINJ, PODOB, KIPOV, MONŠTRANC, KELIHOV, CERKVENIH OBLAČIL**, raznih **TISKOVIN** za župnijske urade, vse pisarniške potrebštine itd. itd. Prodajalna izvršuje tudi **NAROČILA IZ DEŽELE** točno in hitro. — Dosedaj smo se klanjali tujcem, sedaj pa „**SVOJI K SVOJIM!**“

Trst - Via delle Poste (pri veliki pošti) - Trst

Razširjajte in priporočajte „ZARJA“